

ଖୁତବା ତୁମା ୨୦ ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୦ର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ-ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ୍, ବ୍ରିଟେନ୍

**ଆଁହଜ୍ରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ତଥା ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ପନ୍ନ ବଦରୀ ସାହାବାଙ୍କ ପ୍ରଶଂସନୀୟ
 ଗୁଣାବଳୀର ବିଶ୍ୱାସବର୍ଦ୍ଧକ ଚର୍ଚ୍ଚା ।**

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଏବଂ ସୁରଃ ପାଠିହାର ଆବୃତ୍ତି ଅନ୍ତେ ହୁଜୁର ଅନସରୁ ଅଲ୍ଲେହୁଲ୍ଲାହୁ ତାଆଲା ବିନସ୍ତେହିଲ୍ ଅଜ୍ଜି କହିଲେ : ବଦରୀ ସାହାବାଙ୍କ ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚାରେ ଆଜି ଯେଉଁ ସାହାବାମାନଙ୍କର ମୁଁ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି ତତ୍ତ୍ୱଧରୁ ପ୍ରଥମ ସାହାବୀ ହେଉଛନ୍ତି ହଜ୍ରତ ଔଫ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ବିନ୍ ରିଫା ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅ । ଆଉ କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ତାଙ୍କ ନାଁ ଔଫ୍ ବିନ୍ ଇପ୍ରା, ଔଫ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ଓ ଅଜ୍ଜ ବିନ୍ ଇପ୍ରା ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଔଫ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ର.ଅଙ୍କ ସଂପର୍କ ଅନ୍ସାର ସଂପ୍ରଦାୟର ବନ୍ଧୁ ନଜାର୍ ସହିତ ଥିଲା । ହଜ୍ରତ ମୁଆଜ୍ଜ ର.ଅ ଓ ହଜ୍ରତ ମୁଅଝିଜ୍ ର.ଅ ହଜ୍ରତ ଔଫ୍ ର.ଅଙ୍କ ଭାଇ ଥିଲେ । ହଜ୍ରତ ଔଫ୍ ଅନ୍ସାର ସଂପ୍ରଦାୟର ସେହି ୬ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମକ୍କା ଆସି ବୈଅତ୍ କରିଥିଲେ । ସେ ବୈଅତେ ଅକ୍ବାରେ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ହଜ୍ରତ ଅସ୍‌ଅଦ୍ ବିନ୍ ଜରାହ୍ ର.ଅ ଏବଂ ହଜ୍ରତ ଅମ୍ମାରାହ୍ ବିନ୍ ହିଜ୍ଜମ୍ ର.ଅଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ବନ୍ଧୁ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ନଜାର୍‌ର ମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗିଥିଲେ । ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧ ଦିନ ଯେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧ ଜାରି ଥିଲା ସେତେବେଳେ ହଜ୍ରତ ଔଫ୍ ବିନ୍ ହାରିସ୍ ର.ଅ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ୍ ! ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜ ଭକ୍ତର କେଉଁ କଥା ଯୋଗୁଁ ଅଧିକ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅ କହିଲେ ଯେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜ ଭକ୍ତର ଏହି କଥା ଯୋଗୁଁ ଅଧିକ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି ଯେ, ଭକ୍ତ ହସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ଥିବ ଏବଂ ତିଳେମାତ୍ର ଭୟଭୀତ ନ ହୋଇ ନିର୍ଭୀକ ଭାବରେ ଯୁଦ୍ଧ ଲଢୁଥିବ । ଏଥିରେ ହଜ୍ରତ ଔଫ୍ ବିନ୍ ଇପ୍ରା ର.ଅ ନିଜର ଯୁଦ୍ଧ ପରିହିତ ପୋଷାକ ଓହ୍ଲାଇଦେଲେ ଏବଂ ଆଗକୁ ବଢି ଯୁଦ୍ଧ ଲଢିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସେ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ହଦିସ୍ ଏବଂ ସିରତ୍‌ର ପୁସ୍ତକରେ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅବୁ ଜହଲ୍ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବା ସାହାବାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ମିଳେ ତତ୍ତ୍ୱଧର ହଜ୍ରତ ଔଫ୍ ବିନ୍ ଇପ୍ରା ର.ଅ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯେଉଁ ସାହାବାଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ହଜ୍ରତ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅ । ହଜ୍ରତ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅଙ୍କ ସଂପର୍କ ଅନ୍ସାର୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଖଜ୍ରଜ୍ ଶାଖା ବନ୍ଧୁ ନଜାର୍ ସହିତ ଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ବୈଅତେ ଅକ୍ବା ସାନିୟା ଅବସରରେ ୭୦ ଜଣ ଅନ୍ସାର୍ ସାହାବାଙ୍କ ସହିତ ବୈଅତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରବାସ ପରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ଯେତେବେଳେ ମଦିନାକୁ ଆଗମନ ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅଙ୍କ ବାସଗୃହ ଓ ମସଜିଦ୍ ନବଖି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କରି ଘରେ ଅଧିବାସ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ହଜ୍ରତ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ମଦିନାରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ସେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏହି ଇଚ୍ଛା ଓ ଅଭିଳାଷା ଥିଲା ଯେ, ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅ ତାଙ୍କର ଘରେ ରୁହନ୍ତୁ । ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅଙ୍କର ଓଟ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଗଳି ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିଲା ସେହି ଗଳିରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ବଂଶର ଲୋକମାନେ ନିଜ ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ସ୍ବାଗତ ଜଣାଉଥିଲେ ଏବଂ କହୁଥିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ୍ ! ଏ ହେଉଛି ଆମର ଘର ଏବଂ ଏ ହେଉଛି ଆମର ଧନ

ଓ ଏ ହେଉଛି ଆମମାନଙ୍କର ସର୍ବସ୍ୱ ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ସେବାରେ ସମର୍ପିତ । ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ ! ଆମେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସକ୍ଷମ ଓ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବଦ୍ଧ, ତେଣୁ ଆପଣ ଆମ ଘରକୁ ଆଗମନ କରନ୍ତୁ । କେତେକ ଲୋକମାନେ ଉତ୍ସାହପୂର୍ବକ ଆଗକୁ ବଢୁଥିଲେ ଏବଂ ଓଟର ଦଉଡ଼ିକୁ ଧରି ପକାଉଥିଲେ । ଯେପରି ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ସେମାନେ ନିଜ ଘରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରାଇ ନେବେ । କିନ୍ତୁ ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏହି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ମୋ ଓଟର ବାଟ ଛାଡ଼ ! ଏ ଆଜି ଅଲ୍ଲାହତାଲାଙ୍କ ତରଫରୁ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଛି, ତେଣୁ ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଯେଉଁଠି ଚାହଁବେ ଏହି ଓଟର ସେଇଠି ଅଟକି ଯିବ । ପରିଶେଷରେ ଉକ୍ତ ଓଟର ମଦିନାର ପ୍ରାନ୍ତରେ ବନ୍ତୁ ନଜାରର ଦୁଇ ଅନାଥ ବାଳକଙ୍କ ଭୂମିରେ ଯାଇ ଅଟକିଲା । ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ମସଜିଦ୍ ଏବଂ ନିଜର ବାସଗୃହ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ଏହାପରେ ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅ କହିଲେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାର ଘର ଏଠାରୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ । ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅ ଆଗକୁ ବଢିଲେ ଏବଂ କହିଲେ ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ! ମୋର ଘର ସବୁଠୁ ପାଖରେ ଏବଂ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ବାଗତ ଜଣାଉଛି । ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅ କହିଲେ ତୁମେ ଘରକୁ ଯାଇ ଆମ ରହିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କର । ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅଙ୍କ ଘର ଦୁଇ ମହଲା ବିଶିଷ୍ଟ ଥିଲା । ସେ ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅଙ୍କ ଲାଗି ଉପର ମହଲାକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ । ଅନ୍ସାରମାନଙ୍କୁ ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ଘନିଷ୍ଠ ପ୍ରେମ ରହିଥିଲା ତାହାର ପରିପ୍ରକାଶ ଉକ୍ତ ଅବସରରେ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ହଜ୍ରତ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ମାନି ତ' ଗଲେ ଯେ, ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅ ତଳ ମହଲାରେ ରହନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଅହୋରାତ୍ର ସ୍ବାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟେ ଏହି ଚିନ୍ତାରେ ଉଜାଗର ରହିଲେ ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ତାଙ୍କ ତଳେ ଶୋଇଛନ୍ତି । ତେବେ ସେମାନେ କିପରି ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବେ ଯେ, ସେମାନେ ଛାତ ଉପରେ ଅର୍ଥାତ ଉପର ମହଲାରେ ଶୋଇବେ ଏବଂ ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅ ତଳ ମହଲାରେ ଶୋଇବେ । ତେଣୁ ହଜ୍ରତ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅଙ୍କ ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହା ଆକ୍ଷରିକତାମୂଳକ ପ୍ରେମର ଏକ ପରିପ୍ରକାଶ ଥିଲା । ଦିନେ ରାତିରେ ଏକ ପାଣି ପାତ୍ର ତଳେ ଖସି ପଡ଼ିଲା ତେବେ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ଏହି ଚିନ୍ତାରେ ଛାନିଆ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ଯେ, ଛାତ ତଳେ ପାଣି ନ ପଡୁ, ତେଣୁ ସେ ଦଉଡ଼ି ଯାଇ ନିଜର ବସ୍ତ୍ର ଉକ୍ତ ପାଣି ଉପରେ ପକାଇ ଦେଇ ବହି ଯାଉଥିବା ଜଳକୁ ପୋଛିଦେଲେ । ସକାଳ ବେଳେ ସେ ପୁଣି ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ଶୁଣେଇଲେ । ଏଥିରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଉପର ମହଲାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ରାଜି ହୋଇଗଲେ ।

ହଜ୍ରତ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅଙ୍କ ଲାଗି ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଖାଦ୍ୟକୁ ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅଙ୍କ ପଟୁ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଫେରାଇ ଅଣା ଯାଉଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ରସୁଣ ମିଶ୍ରିତ ଥିଲା, ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅ ଉକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲେ ନାହିଁ । ଏହା ଦେଖି ହଜ୍ରତ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅ ବିବ୍ରତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଉପରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ପଚାରିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ ! କ'ଣ ରସୁଣ ଅବୈଧ ଅଟେ ? ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ କହିଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ରସୁଣ ଖାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କରେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ହଜ୍ରତ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅ କହିଲେ ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ ! ଆପଣ ଯାହାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁ ନାହାନ୍ତି ମୁଁ ବି ତାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବି ନାହିଁ । ମୁସନ୍ଦ୍ ଅହେମ୍ଦ୍ ହମ୍ବଲ୍ ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ରସୁଣ ବଦଳରେ ପିଆଜ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ଆଁହଜ୍ରତ ସ.ଅ କହିଲେ ମୋ ନିକଟକୁ ଦେବଦୂତମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଏସବୁ ଖାଦ୍ୟର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ଯେପରି ପ୍ରଭାବିତ ନେହେବ ତେଣୁ ମୁଁ ତାହାର ସେବନ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତାହା ଖାଇପାର ।

ହଜରତ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅ.ଙ୍କୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ.ଙ୍କ ସହିତ ବଦର୍, ଖୋହାଦ୍, ଖନ୍ଦକ ଯୁଦ୍ଧ ସମେତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଏକ ଅବସରରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କ ଶିବିର ବାହାରେ ଅହୋରାତ୍ର ଏକ ଫୁଲୁଳା ଖଡ଼ଗ ଧରି ପହଞ୍ଚି ଦେଖିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କୁ ଏହା ଜ୍ଞାତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ. ଏହି ଦୁଆ କଲେ ଯେ, **اَللّٰهُمَّ اِخْطِ اَيُّوبَ كَمَا اَخْطَيْتَ اٰدَمَ** ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଯେଉଁଭଳି ଭାବରେ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ମୋତେ ଅହୋରାତ୍ର ସୁରକ୍ଷା ଦେବାରେ ନିଜର ସମୟକୁ ଅତିବାହିତ କରିଥିଲେ ସେହିପରି ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କର ।

ହଜରତ ସଇଦ୍ ବିନ୍ ମୁସୟିବ୍ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଏକଦା ହଜରତ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କ ପବିତ୍ର ଦାଢିରେ ଏକ କୁଟା ଆଦି ଲାଗିଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ, ତେବେ ସେ ତାହାକୁ ବାହାର କରିଦେଲେ ଏବଂ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ. ଅବୁ ଅୟୁବ୍ଙ୍କୁ କହିଲେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ବସ୍ତୁକୁ ଦୂରୀଭୂତ କରିବେ ଯାହାକୁ ସେ ନାପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଆଁହଜରତ ସ.ଅ. କହିଲେ ହେ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ! ତୁମକୁ ଯେପରି କଷ୍ଟ ନହେଉ ।

ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ହଜରତ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅ. ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ମୁଁ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କୁ ଏହା କହୁଥିବାର ଶୁଣିଛି କି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମା ଓ ତା'ର ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବିରହତା ସୃଷ୍ଟି କରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ତା'ର ପ୍ରିୟଜନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାପ୍ରଳୟ ଦିବସରେ ବିରହର ବ୍ୟବଧାନ ସୃଷ୍ଟି କରିଦେବେ ।

ହଜରତ ମରସଦ୍ ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ହଜରତ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅ. କୁହନ୍ତି ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ. କହିଲେ ଯେ, ମୋ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହିତରେ ରହିବ କିମ୍ବା ଏହା କହିଲେ ଯେ, ମୋର ସଂପ୍ରଦାୟ ନିଜ ଉତ୍ତମ ସ୍ୱଭାବ ଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆକାଶ ତାରକାମାନେ ନିଜର ଜ୍ୟୋତି ପ୍ରକାଶ କରି ନାହାନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ମରରିବ୍ ନମାଜ୍ ପଢିବାରେ ବିଳମ୍ବ ନ କରିଛନ୍ତି । ଅବୁ ଖାସିଲ୍ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆଁହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କର କହିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଏହା ଥିଲା ଯେ, ମରରିବ୍ ନମାଜ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ହିଁ ପଢିବା ଉଚିତ୍ ବିଳମ୍ବ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଅବୁ ଖାସିଲ୍ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ହଜରତ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅ.ଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲି । ସେ ମୋ ସହିତ କରମର୍ଦ୍ଦନ କଲେ ଏବଂ ଦେଖିଲେ ଯେ, ମୋର ନଖ ବହୁତ ଲମ୍ବା ହୋଇଯାଇଛି । ତେବେ ସେ କହିଲେ ଯେ, ମୁଁ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କୁ ଏହା କହୁଥିବାର ଶୁଣିଛି ଯେ, “ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୋତେ ଦେବଲୋକର ଖବର ସଂପର୍କରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରନ୍ତି ଅଥଚ ସେମାନେ ନିଜର ଏତେ ଲମ୍ବା ନଖ ରଖୁଛନ୍ତି ଯେପରି ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ବଡ଼ ବଡ଼ ନଖ ଥାଏ । ସେହି ନଖରେ ଅପବିତ୍ରତା ଏବଂ ମଇଳା ଜମି ଯାଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ କଥା ତ’ ବଡ଼ ବଡ଼ କରନ୍ତି ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ପ୍ରଶ୍ନ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମ ମାନଙ୍କର ଏଭଳି ଅବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ, ତୁମ ମାନଙ୍କର ବଡ଼ ବଡ଼ ନଖ ରହିଛି ଏବଂ ତହିଁରେ ଅସନା ଏବଂ ଅପବିତ୍ରତା ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏଣୁ ତୁମେ ନିଜ ନଖକୁ ସର୍ବଦା କାଟି ପରିଷ୍କାର ରଖ ।”

ହଜରତ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ର.ଅ.ଙ୍କ ନିର୍ବିବାଦ ରୂପେ ଏତେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା, ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ରିହାତି ଥିଲା ଯେ, ସ୍ୱୟଂ ସାହାବାମାନେ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ସଂପର୍କରେ ତାଙ୍କ ଠାରୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆସୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅ.ଙ୍କ ବିରୋଗ ସମୟ ପାଖେଇ ଆସିଲା ସେତେବେଳେ ସେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ହଦିସ୍ କହିବି ଯାହାକି ମୁଁ ଆଁହଜରତ ସ.ଅ.ଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିଥିଲି ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏଭଳି ଅବସ୍ଥାରେ ବିରୋଗ ଘଟେ ଯେ, ସେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ କାହାରିକୁ ବି ସାମିଲ କରି ନଥିବ ତାହାହେଲେ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ପ୍ରବେଶ କରିବ ।

ହଜରତ ଅବୁ ଅୟୁବ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ଅନ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧରେ ପଛେଇ ନଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ ଯେତେବେଳେ ଏକ ସମୟରେ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ସେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧରେ ନିଶ୍ଚୟ ସାମିଲ୍ ହେଉଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଅବୁ ଅୟୁବ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅ ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ସେ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇପାରି ନଥିଲେ । ସୈନ୍ୟଦଳର ସେନାପତି ଯଜିଦ୍ ବିନ୍ ମୁଆଝିୟା ଥିଲେ । ସେ ଅୟୁବ୍ ର.ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ରୋଗୀ ପରିଦର୍ଶନ (ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା ପଚାରି ବୁଝିବା) ପାଇଁ ଆସିଲେ ଏବଂ ପଚାରିଲେ ଯେ, ଆପଣଙ୍କୁ ଯଦି କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ତାହାହେଲେ ଆପଣ ନିଃଶଙ୍କୋଚରେ ମୋତେ କହି ପାରିବେ । ସେ କହିଲେ ମୋର ଏହି ଶେଷ ଇଚ୍ଛା ରହିଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମରିଯାଏ ସେତେବେଳେ ଆପଣମାନେ ମୋର ମର ଶରୀରକୁ ଶତ୍ରୁ ଦେଶକୁ ନେଇଯିବେ । ଯଦି ତାହା ସମ୍ଭବ ନହେଲା ତେବେ ସେଇଠି ମୋତେ ସମାଧି ଦେବ ଏବଂ ସେଠାରୁ ଫେରି ଆସିବ । ଯେତେବେଳେ ହଜରତ୍ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଅଶ୍ୱ କିମ୍ବା ଓଟ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ଯଥାସମ୍ଭବ ଶତ୍ରୁ ଦେଶକୁ ନେଇଗଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସେଠାରେ କବର ଦେଇ ଫେରି ଆସିଥିଲେ ।

ହଜରତ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅ ରସୁଲ୍ କରୀମ ସ.ଅଙ୍କ ପରେ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜେହାଦ୍ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ରହିଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ତାଙ୍କର ବିରୋଗ କୁସ୍ତୁନତୁନିୟା ଠାରେ ହୋଇଥିଲା । ଏକ ବର୍ଷନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ୫୨ ହିଜରୀରେ ସେ ନିଜର ପିତା ଅମୀର ମୁଆଝିୟାର ଖୁଲାଫତ୍ରେ କୁସ୍ତୁନତୁନିୟାର ଯୁଦ୍ଧ ଲଢ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି କୁସ୍ତୁନତୁନିୟା ଯୁଦ୍ଧରେ ହିଁ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଯଜିଦ୍ ବିନ୍ ମୁଆଝିୟା ତାଙ୍କର ନମାଜ୍ ଯନାଜାଃ ପଢେଇଥିଲେ । ହଜରତ ଅବୁ ଅୟୁବ୍ ଅନ୍ସାରୀ ର.ଅଙ୍କ କବର ତୁର୍କୀ ସହରର ଇସ୍ତାନବୁଲ ଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ । ତୁର୍କୀର ଲୋକ ଆତ୍ମଶାନ୍ତି ଲାଭିବା ପାଇଁ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତି ।

ହୁଜୁର ଅନସର୍ ଅ.ବ କହିଲେ: ବର୍ତ୍ତମାନ ବଦରୀ ସାହାବାଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚା ଏଠାରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ଆଗାମୀ ଇନ୍ଶାଆଲ୍ଲାଃ ତାରି ଜଣ ଖାଲିଫାଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି । ପ୍ରଥମେ ଏମାନଙ୍କର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଇନ୍ଶାଆଲ୍ଲାଃ ତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କେତେକ ମୃତକଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ବିଗତ ଦିନରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବିରୋଗ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ନମାଜ୍ ଜୁମା ପରେ ଏମାନଙ୍କର ନମାଜ୍ ଯନାଜାଃ ପଢେଇବି । ପ୍ରଥମ ହେଉଛି ସମ୍ମାନନୀୟ ସ୍ୱର୍ଗତ ଅବ୍ଦୁଲ୍ ହଇ ମଞ୍ତୁର୍ ସାହେବ ମୁଅଲ୍ଲିମେ ସିଲାସିଲା ଇଣ୍ଡିଆଙ୍କର ଅଟେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଯନାଜାଃ ହେଉଛି ସମ୍ମାନନୀୟ ସିରାଜୁଲ୍ ଇସଲାମ୍ ମୁଅଲ୍ଲିମ୍ ସାହେବଙ୍କର । ସିରାଜୁଲ୍ ଇସଲାମ୍ ସାହେବ୍ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗର ରାଜ୍ୟର ମୁର୍ଶିଦାବାଦ୍ ଜିଲ୍ଲାର ମୁଅଲ୍ଲିମ୍ ଥିଲେ । ତୃତୀୟ ଯନାଜାଃ ହେଉଛି ହଜରତ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ପୌତ୍ର ସମ୍ମାନନୀୟ ସ୍ୱର୍ଗତ ଶାହିଦ୍ ଖାନ୍ ପାଶା ସାହେବ, ହଜରତ ନୂର୍ ଅମ୍ରୁଲ୍ ହଫିଜ୍ ବେଗମ୍ ସାହେବାଙ୍କ ସୁପୁତ୍ର ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ଯନାଜାଃ ହେଉଛି ଯୁ.କେ ଶେଫଲ୍ଡ୍‌ର ସମ୍ମାନନୀୟ ସ୍ୱର୍ଗତ ସୟଦ୍ ମସଉଦ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବଙ୍କର । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ମୃତକଙ୍କର ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନସନ୍ତତିଙ୍କୁ ପୈର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ, ସେମାନଙ୍କର ପୁଣ୍ୟାବଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

.....
KHULASA KHUTBA JUMA HUZOOR ANWAR a.b.a

20th Nov. 2020